

“A ESADE-ELC fem un seguiment individual dels alumnes”

Com vas arribar a ser professora d'anglès?

Vaig arribar a Barcelona l'any 1978 i em van oferir l'oportunitat d'ensenyar anglès en una escola de negocis. Sempre m'havien interessat els idiomes i vaig acceptar l'oferta. Hi venia per tres mesos, però gràcies a aquesta oportunitat em vaig adonar que m'ho passava molt bé ensenyant, de manera que vaig continuar amb les classes.

I, després d'aquesta primera experiència docent, com arribes a ESADE?

Va ser cap a l'any 1980, després de tres anys a l'altra escola. Hi vaig començar a temps parcial i finalment hi vaig acabar treballant a temps complet.

Quines diferències trobes entre l'ensenyament de l'anglès als anys vuitanta i el d'avui?

Abans a les aules no hi havia alguns dels recursos que ara ens semblen normals, com la tele, els DVD, etc. Després, a fora de classe, els alumnes tenien poques oportunitats de practicar l'anglès; hi havia un cine o dos, com a màxim, que projectaven pel·lícules en versió original; no es trobaven llibres ni revistes en anglès i no existien les parabòliques ni la televisió digital. Ara el món està més globalitzat i l'anglès s'ha anat infiltrant per tot arreu, i tot plegat es nota a classe.

Com són els alumnes d'ara?

Són diferents i no sempre tenen les mateixes necessitats. Hi ha persones que són més tímides i has d'ajudar-les una mica més perquè participin a classe. Després, encara que procurem que el nivell de les classes sigui uniforme, hi trobes gent que té més problemes amb la gramàtica; d'altres, amb l'expressió oral... Els professors intentem que el grup evolucioni conjuntament, però també ajudem que cada persona supleixi les seves pròpies mancances. Els professors fem un seguiment individual dels alumnes.

Com estimules la participació de l'alumne durant la classe?

Varia molt segons el curs. Jo treballa amb programes diversos. Per exemple, els universitaris han de fer exàmens prefixats per a un programa acadèmic establert. Necessiten practicar meeting skills, presentation skills, negotiation skills, eines que després faran servir professionalment. En aquest cas, jo tinc el rol de l'entrenador que els ajuda a aprovar els exàmens. En els cursos normals, trobem gent més diversa i els professors podem aportar una visió més personal a cada curs.

És veritat que l'alumne tipus de l'Executive Language Center d'ESADE és adult i professional?

Aquest tipus d'alumne és el que predomina als cursos de tarda, gent que necessita l'anglès per exigències de treball.

Al matí tenim un públic més heterogeni: hi tenim professionals, però també hi ha gent de tot tipus que considera l'anglès la seva assignatura pendent.

Canviant de tema. Sempre s'ha comentat que a Espanya ens costa molt parlar l'anglès. I, si mirem els informes de la Comissió Europea, hi trobem unes diferències molt grans en comparació d'altres països, sobretot del nord d'Europa...

Bé, sí que hi ha una diferència molt gran. Al nord d'Europa, tenen un nivell bastant bo, però és una mica el de sempre; la tele, la miren en versió original.

Creus que això és important?

Crec que la millor manera d'aconseguir que la gent aprengui anglès és tenir una televisió amb programes en versió original. Si, a més, es fan servir subtítols en català, això també milloraria el nivell de comprensió d'aquesta llengua, ja que l'espectador es veuria forçat a llegir en català i aprendria a posar l'apòstrof, a situar correctament l'accent, a conèixer millor els pronoms febles, per posar-ne alguns exemples.

Tothom té el record d'un professor que ha estat molt especial a la seva vida. Els professors també recordeu alumnes especials?

És clar que sí. A ESADE vénen a estudiar persones conegudes, però, a part d'això, hi ha gent molt entranyable. A vegades, m'he trobat alumnes al cap de dos o tres anys d'acabar el curs amb els quals he compartit converses molt agradables i he recordat moments divertits que hem viscut a classe.

Explica'ns alguna d'aquestes anècdotes?

Bé, al començament de cada curs faig un joc, un exercici, en què explico la meua vida, on hi ha un parell de mentides que els alumnes han d'esbrinar. És una fórmula útil per presentar-me a la gent i, alhora, una pràctica d'information-dictation molt útil. Els alumnes sempre pensen que no tinc nou germans i que no canto òpera, però s'equivoquen: les dues coses són veritat! A partir d'aquest moment, és clar, la gent vol una demostració, i això crea una atmosfera desenfadada. Jo els dic: "Si esteu aquí, uscantaré l'últim dia", però no s'ho creuen.

I has arribat a demostrar que és veritat?

L'últim dia de classe faig una dictation on els canto una cançó!

Beth Kuhnlein és de Detroit, viu a Espanya des de 1978 i és professora d'ESADE des de 1983. Les seves aficions són aprendre idiomes, estudiar les diferències culturals, cantar òpera i, més recentment, fer bicicleta de muntanya (mountain-biking).

i Vocació pels idiomes!

Al llarg de més de vint anys d'ensenyament Beth Kuhnlein ha impartit tot tipus de cursos d'anglès, des de tot un ventall de programes universitaris a les diferents propostes acadèmiques de l'Executive Language Center. En aquesta entrevista ens proporciona la seva visió de l'aprenentatge d'idiomes, i ens parla de l'especial connexió que s'estableix entre els alumnes i el professor.